60e jaargang. — N° 3 5. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 3 Mei 19

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr.
Een maal » 3
Een blad afzonderlijk 10 c
De abonnementen zijn vo taalbaar.
Aankondigingen : 15 ce per drukregel.
Reclamen, vonnissen en artikels, voorraan of binnen blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

ALLERLEI NIEUWS.

IN HET KAMP VAN BEVERLOO. — Men rekent dat men in de maand September gemakkelijk 22.000 man zal kunnen legeren in 't Kamp. Daar zullen den de onderrichtingen der rekruten van de infanterie plaats hebben.

Voortaan zullen onze compagnies ook talrijker zijn ; zij zullen eenen kapitein-commandant, een 2e kapitein en vier luitenanten of onderluitenanten tellen. De 2e kapitein, door de helft der luitenanten bijgestaan, zal het onderricht der nieuwe lichting in het kamp besturen.

Om de nieuwe gebouwen, 180 blokken, te kunnen plaatsen, heeft men het bestaande houtgewas moeten wegruimen ; doch men zal er nieuw planten op eene breedte van 80 meters langs den zoom op 50 meters van de kazernen en op 80 meters afstand gelijkloopend met de eerste, een tweede reeks van 40 meters breedte.

Deze 180 nieuwe blokken zijn voor het voetvolk bestemd.

Voor de ruiterij zullen er 8 nieuwe gebouwd worden met 8 daarnabijliggende paardenstallen.

Casinos voor de soldaten, elk van 500.000 fr. zullen eerlang aanbesteed worden, en dat alles zal bekroond worden met badzalen, volgens den laatsten smaak.

En het paleis ?

Dit is geensch afgebroken en zal herbouwd worden te midden der heerlijke grasperken van het tegenwoordig park, tegenover het monument van Tacombara.

Binnen een jaar zullen alle leien en lanen van het Kamp electrisch verlicht zijn.

Het bestuur der ijzerenwegen van zijnen kant onderzoekt ijverig de vergrootiug van de statie van Burg-Leopold.

De soldaten zullen in het vervolg niet meer door het kanon gewekt worden... wijl een ministeriel besluit dit afschaft, ook 's middags en 's avonds zal men zijne donderende stem niet meer hooren. Maar het zal dit vergoeden tijdens de legeroefeningen en nimmer zullen de omstreken zooveel geschut tegelijk vernomen hebben

— DAVIDSFONDS. — Weer is een belangwekkend boek aan de leden van het Davidsfonds uitgedeeld : « Het Rootland » door den welgekenden Vlaamschen schrijver René De Clercq. Deze zeer boeiende roman is in twee deelen gesplitst, die toch maar een boekdeel vormen van 340 blz. Acht nette platen, naar teekeningen en schilderijen van Modest Huys een Vlaamschen kunstenaar, versieren het boek dat in een duidelijke letter op stevig papier is afgedrukt. Dat zuik keurig werk van een gevierden schrijver, in een ruim en deftig kleed gestoken, eene handelswaarde van 4 frank heeft, zal wel niemand verwonderen, maar wat meer belangstelling verwekt en verwondering baart, is te weten hoe het Hoofdbestuur van het Davidsfonds elk jaar eene reeks boeken kan uitgeven, die een driedubbele waarde hebben van de jaarlijksche bijdrage der leden. Als wij dit geheim eens onderschept hebben, zullen wij het de oningewijden bekend maken, opdat ze het anderen voortvertellen Ondertusschen mogen ze toch zeker hunne vrienden en kennissen aansporen, om het lidmaatschap van het Davidsfonds voor 5 fr. 's jaars te aanvaarden, om zich alzoo aan een onbegrijpbaar lagen prijs een weergalooze en kostelijke boekerij aan te schaffen.

J. LEFRANC.

N. B. — De nieuwe leden van 't Davidsfonds die de eerste boekdeelen van «De Verlosser» niet bezitten, kunnen ze bekomen aan een vierde van den handelsprijs, de verzendingskosten er niet bijgerekend.

«De Verlosser» is een zeer merkwaardig boek, dat in elke katholieke bibliotheek thuis behoort.

— KEEREN DER JAREN. — Het is bewezen dat de damen die zich het lichaam vrij houden met de Pil van Dr Walthéry, van het keeren der jaren niets gewaar worden. 1 fr.

— OM DE KINDEREN SLECHT OP TE VOEDEN. — Het recept om de kinderen slecht op te voeden, komt van eenen Chinees, en luidt als volgt :

Gij hebt een liet, braat, kloek en gezond kind, en gij wilt er een nietdeug, een onverdragelijk ding en een ziekelijk wezen van maken, doe als volgt :

Om er de gezondheid uit te krijgen, stop het vol koekjes en lekkernij ; laat het eten op alle uren van den dag ; leg het in een mollig bed, waar het half verstikt in sargiën en kussens ; laat het slapen zoolang het hem belieft ; maak dat het, onder het spel, weinig beweging doe

Om teer te blijven, houdt het buiten wind en sneeuw, regen en zonneschijn, kweek het gelijk in eene broeikas, zonder opene lucht

't Is zeker, zoo gij deze voorschriften volgt zult gij er spoedig in gelukken een kind te hebben zonder lust, zonder leven, zonder kracht, een loom en ongezond wezen.

Gij hebt een braaf, goedhertig kind, gij wilt er eenen nietweerd van maken, een onverdragelijk ding, dat is ook zoo moeilijk niet.

Toon u altijd in bewondering voor dat klein vernuit ; — bof en stof er gedurig op ; — lach van vreugde en keur goed, als het kleine wezen de eene of andere domheid zegt ; — zeg overal, waar het kind het hoort dat het een voorbeeld is van vroolijkheid en verstand ; — volg al zijne grillekens in ; — zorg op alle manieren, dat uw heveling zich zelven aanzie als een gewichtig persoontje, voor wien alles moet zwichten en buigen.

Als ge 't zoo doet, ge kunt op uw twee ooren slapen ; spoedig zal uw kind zijn een dom, een ikzuchtig, een ellendig en onverdragelijk wezen.

Dat is nu wat, hoor ik zeggen, recepten geven om kinders ziek te maken van lijve en van aard !

Wat beliefd er u ? Waartoe zou het dienen 't anders te zeggen vermits de mensche het nu toch volstrekt verkeerd willen.

— ALS kolieken of als krampen
't Vee doen zweeten en doen dampen
En in een doen krimpen van de pijn,
Zal **De Kempenaar** verzachting zijn.

— EENE ONDERSCHEIDING VOOR KONING ALBERT — Men bevestigt dat de koning van Engeland eerlang de orde van den Kousband aan Koning Albert zal toekennen.

Koning Leopold II was met deze hooge onderscheiding eveneens vereerd geworden. Prins Arthur de Connaught zal zelfs aan het hoofd staan der Engelsche bezending, welke aan den Belgischen vorst de eeretekens te Brussel zal overhandigen. De kouseband wordt namelijk door de Engelsche gevolmachtigden boven den linkerknie vastgegespt, waarna de Koning zijn degen overhandigt aan den wapenkoning der orde. De gevolmachtigden schenken den degen der orde aan den nieuwen titularis evenals de eeretekens van St-Joris, den mantel, het halssnoer, den hoed en de ster der orde.

De orde van den Kouseband werd door koning Edward III, in 1348 gesticht. De zetel der orde is de kapel van het kasteel te Windsor.

— IK HOESTE, ik spuwde moeilijk, ik had prikkelingen in de keel en in de longpijpen, maar dank aan eene enkele doos Borstpastillen Walthéry ben ik volkomen genezen. (Ziedaar wat men alle oogenblikken hoort zeggen.)

— NU DE WERKSTAKING TEN EINDE IS, mogen wij niet vergeten hulde te brengen aan het Vlaamsche land, dat zich geschaard heeft onder de driekleur van 't Vaderland en met verachting de verzoekingen der roode vlag heeft afgewezen.

In Henegouw ongeveer 70 °/₀ werkstakers, in Luik ruim 50 °/₀. Voor de twee provinciën gemiddeld 60 °/₀.

Voor de Vlaamsche provinciën 6 °/₀ ; in Brabant, dat een Waalsch gedeelte bevat, 8.3 °/₀ stakers vooral verschaft door het Waalsch gedeelte.

Dus in de twee voornoemde Walenstreken zoo goed als juist tienmaal zooveel.

Merken wij aan, dat de Waalsche provinciën Luxemburg en Namen, wederzijds « *geene* » en 13 per cent werkstakers leveren en terzelfder tijd dat deze twee provinciën in meerderheid ook katholiek zijn.

Maar bedenkt eens, lezers, hoe het in België zou gesteld zijn, indien de Vlamingen van dezelfde geaardheid waren als de inwoners van Henegouw en Luik !

Het zou er droef uitzien met onze nijverheid, onzen handel en onzen voorspoed.

We hopen, dat de liberalen, die zeggen ook voor de wettelijkheid te zijn, daarop eens zullen nadenken.

Intusschen zijn wij fier op onze Vlaamsche, katholieke bevolking.

In deze moeilijke omstandigheden heeft ze nogmaals het bewijs geleverd, dat men kan rekenen op hare trouw en hare verkleefdheid aan onze instellingen, die België tot den top van den voorspoed hebben gevoerd !

.*. HUISHOUDELIJK. — PATROON : « Wie is daar aan den telefoon » ?

BEDIENDE : « 't Is uw vrouw mijnheer ».

« Wat zegt ze » ?

« Ik heb zoo iets gehoord : lamzak, stommerik »...

« Ja eens weg, ze zal mij persoonlijk willen spreken ».

.*. NIET DRINGEND. — « Kan ik mijnheer spreken » ?

« Neen, mijnheer doet zijn middagdutje, en dan mag ik hem niet wakker maken tenzij voor dringende zaken. Wat wilt ge van hem » ?

« Ik wilde om de hand van zijne oudste dochter vragen. »

« O, dat is niet dringend. Die is iederen dag te krijgen ».

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken Men vindt ze overal.

.*. Broozen Cantert was naar den schouwburg gegaan om daar een vermaard drama te zien spelen. Broozen die nog nooit zulke spelen bijgewoond had, kreeg bij 't ingaan een gedrukt blad papier waarop in 't kort te lezen stond, bedrijf per bedrijf, den inhoud van geheel het stuk. Broozen verzette hem daar alsof hij in den hemel hadde geweest en vervolgde het stuk op zijn papier tijk de mis in zijnen kerkboek. Als de gordijn viel op het tweede bedrijf, keek Broozen voort op zijn papier en las tot zijn allergrootste spijt en verwondering : « Het derde bedrijf speelt drie maanden later » — Dat is jammer, zei Broozen, maar zoolang kan ik hier niet wachten ! En broozen hefte hem op en ging de deuren uit.

.*. VRIEND. — Trien Pleusters haar vent was eene stelling gevallen, en aan zijne wonden bezweken.

Een jaar later, kwam de dokter haar tegen terwijl ze een sterken manspersoon aan den arm had.

« Is dat uw nieuwen vent, Trien » vroeg de dokter.

« Ja, menheer de dokter ».

« Wel », zei de andere. « Het is toch beter, dat het zoo is algeloopen. Zoo sterk had ik uwen vorigen man toch niet kunnen herstellen ».

.*. PROBAAT. — Luibrecht is een slimme kerel ; dat is gekend. — Als hem een schooier een aalmoes vraagt, dan zegt hij : « Kunt gij 5 frank wisselen » ? Zegt de schooier « neen », dan krijgt hij natuurlijk niets ; zegt hij « ja » dan antwoord Luibrecht : « Als ge vijf frank kunt wisselen dan hebt ge geen aalmoes noodig.

.*. DE SCHERPZINNIGE POLITIEAGENT. — Een agent heeft een losloopenden hond opgepakt en brengt dien op het bureel. Baisband en penning ontbreken ; de schrandere denaar beweert evenwel met nadruk, dat de hond aan eene dame toebehoort. Verwonderd vraagt de commisaris :

« Waarom denkt gij dat hij juist aan eene dame is ontloopen ».

« Ik ben verscheidene straten met hem doorgegaan en voor iederen modewinkel bleef hij stil. »

CACAO
DE BEUKELAER

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAFREDIENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaar borgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat Brussel. — Telefoon 4025.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**. 1 en 2 fr. de doos van 6 en 15, bij uwen apotheker. Zoniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

Koopt uwe schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLLARET, 3, Vinâ-e-d'Ilestraat 3, Luik.

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmederij — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarkstraat, 33, te BRUSSEL.

INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en niettegenstaande Lette en gemakkelijke schoenendragen, wendt U tot het
Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, *Rue Pont d'Ile*, 26, *Luik*
waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en levens zeer goedkoop zijn.

Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af **8.50** en **10.50**.
Men spreekt Vlaamsch.

ASTHMA
Wie eene der aan het Asthma lijdt, schrijft aan A. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u franco en frankeerzegel zenden van
POEDER EN SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

PETIT-BEURRE PAREIN

De landbouwwerken in Mei.

Het beetenplanten zal gedaan zijn voor 1ste Mei. Deze die half April geplant werden, moeten reeds verzorgd worden. Zoohaast de lijnen goed afgeteekend zijn, moet men de tweede omspittingen doen, ten einde de aardkorst en het onkruid te vernielen. Eerst zeer oppervlakkig, vervolgens zal men dieper gaan naarmate de plant groeit. Het op afstand zetten en het van elkander scheiden moeten zoohaast mogelijk geschieden, waarna men eene kleine hoeveelheid stikstof toedient, een mengsel van 50 kg. ammoniak sulfaat en 50 kg. nitraat.

Op de haver moet gelet worden of de seneplant niet verschijnt. Als men denkt dat al het zaad gekiemd is, zal men 300 kg. ijnersulfaat, van waterstof ontdaan, toedienen. Zulks moet met kalm weer, op den dauw gedaan worden.

Als men de hoeveelheid zomervoeder wil vermeerderen, zal men van af 15 Mei verschillende opvolgende zaaingen doen van voedermais van Everghem of paardstant. Als bemesting zal men per hectaar, op de beploeging, 400 kg. super, 250 kg. potaschchloruur en 150 kg. ammoniak sulfaat, en voor de laatste egging, 100 kg. nitraat toedienen.

Het mengsel witte-haver kan ook in Mei gezaaid worden ; het geeft een overvloedig en rijker voeder dan het mais.

Het tabak planten gebeurt rond 20 Mei. De grond waarvoor hij bestemd is moet goed bereid worden en men zal er per aar 2 kg. super 2 1/2 kg. potasch sulfaat en 2 kg. ammoniaksulfaat er in delven.

Op de weilanden zorge men dat de molhoopen en de uitwerpsels der dieren verspreid worden.

Jean BLOUX
Landbouw-Ingenieur.

UIT DE KEUKEN

Droege erwten en boonen. — Men moet ze van dagen te voren in regenwater laten weken. Men zet ze op het vuur met koud regenwater ; eerst als ze half gaar zijn, doet men er zout in. Als men voor het afkoken pompwater gebruikt, worden ze hard en zwaar te verteren ; ook als men ze in ziedend water doet.

Droege erwtensoep. — Als droge erwten gaar gekookt zijn, stampt men ze door eenen blikken teems lijn, terwijl men ze met hun op begiet. Men laat eenen of twee klein gesneden ajuinen in boter bruin worden ; men giet er de tijngestampte erwten met hun sop bij ; de soep moet nog eenige minuten koken. Men bereidt die soep met eenen varkensspoot, ook met spek, vleeschsop enz.

Groene erwtsoep wordt op gelijke wijze bereid

Broodkorstjes. — Men snijdt oudbakken broodkruim in teerlingjes, die men langs alle kanten in boter laat bruin worden. Men doet ze in de soepkom, nadat er de soep ingegoten werd. Zij worden met spinazie en met alle doorgestoken groensel-soepen opgediend.

Heesprosstjes. — 150 gr. gekookte hesp, 1 klein bierglas melk, 10 gr. bloem, 15 gr. boter, iets peper, 2 reepjes oud brood.

Bereiding : De hesp (mager) tijn hakken ; van bloem, boter en melk een dik sausje maken, dit even door laten koken, dan vermengen met iets peper, en de ham er door roeren. Kleine gelijke reepjes of rondeltjes brood mooi bruin roosteren, en bedekken met een rond afgemaakt laagje van het vleeschmengsel, dat goed warm moet zijn. De broodjes zoo noodig voor het opdienen nog even in den oven verwarmen ; ze opdoen op een serviette de schotel garneeren met een paar takjes peterselie.

Het vleeschmengsel is smakelijker, wanneer men gedeeltelijk hesp, gedeeltelijk koud kalfsvleesch gebruikt.

Maandelijksch prijsraadsel van den Postrijder

voor de maand Mei

Lees hier iets uit, dat gij moet eeren,
En die mij goed gebruikt wordt wijs.
Een kind dat spoedig veel wil leeren,
Stelt mij gewis op hoogen prijs.
Benijdbaar boven rekenboeken,
Omdat ik wek tot blijden zin.
Een woord dat gij niet lang zult zoek
Kijk 't raadsel na ; het staat erin.

— o —

De oplossingen van dit prijsraadsel k schriftelijk ingezonden worden tot donde 28e Mei aanstaande.

Tusschen de goede oplossers, die geaboo zijn en de oplossing schriftelijk inzenden, w de volgende prijzen uitgelot worden :
1e prijs : Een wekker,
2e » Een maltkoker,
3e » Een kistje van 25 uitmunten [sigar
4e » Een ingelijst kunsttafereel,

WILT GIJ u goedkoop verzeker gen brandgevaar, hagel of ongevallen, — — WENDT U TOT
Mr S. DE WALLEFF-DAN
Wijngaardstraat, 4, Tongere
Hoofdagent der Antwerpens bouw- en hypotheekbank
KAPITALEN
verbrijdbaar te beginnen van 5000 fr. Spaarboekjes aan 3.60 °/₀.

De helft beter koo
Verzekeringen van allen aard
GUNSTIGSTE VOORWAARDEN
Waarborg van den Staat.
Hoofdagent : Henri DE
Piekelpoelstraat, 27, TONGEREN

CACHE-RADIATEUR
FOYERS DE LUXE
Devantures en cuivre pour cheminé
F. WIRTH
CONSTRUCTEUR
39-41, Rue Bara, 39-a
BRUXELLES

Seruline wonderl INSECTI POEDE 40c. de (blanche

AUTOMOBILES NAGANT
G. de SPIRLET et R. de MAGAR
11, Place Cathédrale, Liége — Téléph. 9
10-12, 14-16, 18-24, 20-28, 24-30 et 30-40
Catalogue, visite des usines et essais sur demande.
Garage ouvert toute la nuit.
Men spreekt vlaamsch en duitsch.
Stocks considérables de tous accessoires.
Pneus de toutes marques.
Essence « Motogasoline » livrée franco
gique *au cours du jour.*
Atelier de réparations pour toutes marq

NELIE

(9e VERVOLG).

Karel De Groot wilde insgelijks eenige veranderingen aan de Groene Stee toebrengen. Hij had geene meubelen te koopen. Immers, hij geraakte met zijne toekomstige schoonbroers t'akkoord, om alles over te nemen.

In het begin van Maart verlieten Frans en de zijnen Lindenhof.

Wanneer in de Kempen een landbouwer van de eene stee naar de andere verhuist, gebeurt dit met veel plecht. De buren der te betrekken hoeve komen met hun gespan de familie des pachters afhalen. Men leest een gedicht waarin het oud verblijf alleszins wordt gekleineerd. De nieuwe hoeve wordt, zoowel met het oog op de goedheid en braafheid der buren als de vruchtbaarheid van den grond, boven alles geprezen. De boeren laden het huisraad, den oogst en heel den boedel op ; de boerinnen leiden het vee. Op eene rozekar zit de bazin te prijk. Men zingt, huilt en tielt... De avond wordt met een dansfeest besloten.

Thans was geen oogst te vervoeren, geen vee weg te leiden. De De Vliegher's lieten het boeren varen. Er kon dus te Ekstergoor geen spraak zijn hen met een plechtigen verhuis te vieren.

Frans met zijne broers en zuster was dan ook « over » eer men het wist. Zij gevoelden niet het minste hartzeer, als zij de Groene Stee verlieten. Zij hadden hunne meubels in de stad gekocht. Daar zij den behanger hadden meester gelaten, was hun huis, zonder overdrijving, smaakvol versierd. De broeders hadden zelven den hof bewerkt. Deze lag wonderwel in zijne bedden en rabatten. De knoppen der hagen en fruitboomen begonnen voor goed te zwellen, als de De Vliegher's het huis van wijlen den notaris Claessens betrokken. Zij hadden het er goed, bekenden elkander dikwijls, dat de tijd hun geenszins lang voorkwam en zij zich nooit verveelden. Geene enkele maal hadden zij het betreurd het boeren te hebben opgegeven. Zij hadden medelijden met hunne zuster Jozefien en Karel De Groot, die heel hun leven hadden te zorgen, te slaven en te wroeten ; en menigmaal legden zij tegenover elkander de plechtige verbintenis af, totter dood toe in vriendschap bij elkaar te wonen.

Als Fien en hare toekomende hunne broers en hunne zuster te Ekstergoor kwamen bezoeken, om hun het huwelijk aan te kondigen en hen op de bruiloft uit te noodigen, werden zij bijzonder goed ontvangen. Frans schonk zelfs eene flesch « porto » op. Hij zegde echter dat, na rijpen raad, allen besloten hadden voor de uitnoodiging te bedanken. Fien zou dat zelve begrijpen. Aan den tijd moest het worden toegelaten, de vriendschap te herstellen.

Het huwelijk van Karel De Groot en Jozefien De Vliegher had kort daarop plaats. De jonge echtgenooten betrokken voor goed de Groene Stee.

X.

Max von Reisswitz, een Duitscher van afkomst, doch te Antwerpen geboren, waar zijne voorouders sinds drie geslachten gevestigd waren, was, evenals zijne dame, in de Scheldestad eene personaliteit. Hij was bestuurlid van verscheidene financieele maatschappijen en was om zijne bevoegdheid in dit gebied, zoowel als om zijne rustelooze werkzaamheid, evenzeer in den kring der ingewijden als bij het groote publiek gunstig bekend. Zijn financieele tact was zoo fijn, zijn zakenkennis zoo groot, dat hij nietaarzelde met voortvarendheid te werk te gaan, wanneer hij, na grondig onderzoek, tot het besluit was gekomen, dat de te ondernemen zaak goed was.

Overigens had Reiswitz tusschen zijne collega's en op de beurs den naam onder een gelukkig gesternte te zijn geboren. Alles waar hij de hand aan stak, viel mede.

De man, die reeds rijk was door zich zelven, en met eene vrouw was getrouwd, welke, beweerde men, van hare ouders een groot fortuin had geërfd, werd dan ook tusschen de meest vermogende lieden van Antwerpen gerekend.

Hoewel hij zich persoonlijk weinig om de ongelukken zijner evenmenschen bekreunde, wisten de liefdadige personen, dat zij bij groote rampen bij Reisswitz moesten. Zijn naam kwam aan het hoofd der inschrijvingslijsten voor. Het gevoel, dat hem aandreef, op geen briefken van duizend frank te zien, grensde veel dichter aan persoonlijke ijdelheid dan aan medelijden. Daar bekommerde men zich niet om. De uitslagen waren verheugend. Niet weinigen poogden Reisswitz na te volgen ; de begeerte als rijk en vrijgevig meer dan als medelijdend door te gaan, speelde in die inschrijvingen eene rol ; doch vele menschelijke ellende werd erdoor gelenigd.

Tweemaal per jaar werd in het hotel van von Reisswitz op de Van Eyckley een feest gegeven. De bloem van de financiëele en van de handelswereld rekende het zich tot geene geringe eer, er te worden uitgenoodigd.

Behalve twee meisjes, hadden de echtgenooten Reisswitz eenen zoon, Armand, die thans ruim twintig jaar oud was. Tusschen hem en zijne zuster Beatrice waren drie kinderen gestorven. Max en zijne vrouw hadden hunnen eenigen zoon gaarne tot financier opgeleid. Doch de jonge heer had daartoe geenen lust, hoewel hij met den rijksten aanleg voor de wiskunde was begaafd. Hij verkoos dan ook ingenieur te worden en studeerde met dat doel sinds drie jaar aan de Gentsche hoogeschool. Hij maakte dus eigenlijk geen deel van het huisgezin der Van Eyckley. Zelfs in de vacantie was hij daar zelden te zien. In de herfstmaanden, als mevr. Reisswitz zich met de haren op het prachtig buitengoed Het Klooster te Hulmenhout ophield, was mijnheer Armand van den morgend tot den avond op de jacht.

Nelie De Groot was het in hare nieuwe betrekking noch mede- noch tegengevallen. Zelfs moest zij bekennen, dat zij volstrekt geene reden had om onvoldaan te zijn. Zij won eene aanzienlijke wedde en plaatste die op het kantoor van Reisswitz. Deze verzekerde haar, dat zij stellig overtuigd mocht zijn dat hare winsten tot een heel schoon kapitaal zouden aangroeien.

De dame des huizes was weinig vertrouwelijk doch beleefd jegens haar. De juffertjes hadden niet veel aanleg om te leeren, en Nelie haalde weinig eer van haar werk. Doch hetzelfde was het geval met den professor van piano. Deze verklaarde menigmaal aan juffer De Groot, dat Beatrice en Adeline van alle muzikaal gevoel verstoken waren. Hij ried zelfs de moeder aan niet langer muzieklessen te laten geven. Voor beide was het eene echte marteling, zonder dat deze uitslagen opleverde. Doch de pianoleeraar was een beroemd componist. Hem tot leeraar te hebben gaf aan een huis een kenmerk van fortuin en kunstsmaak. Mevrouw Reisswitz leed voortgaan aan hare dochtertjes les te geven.

Daar Beatrice en Adeline na de maaltijden gewoonlijk lang bij moeder moesten blijven, had Nelie veel tijd tot hare beschikking. Op den buiten bestond haar grootste genoegen in verre voetwandelingen, alleen of in gezelschap van Beatrice en Adeline die, niettegenstaande haar geringen leerijver, de rechtzinnigste genegenheid voor haar koesterden.

Tegen den valavond bevond zij zich in de nabijheid van Het Klooster. Armand Reisswitz keerde van de jacht terug. Hij was in hare nabijheid, zonder dat zij het bemerkt had.

— Een woord, mejuffer, sprak hij bedaard. Gij hebt gezien, dat ik de gelegenheid hebt gezocht... Hebt gij 't voorgevoel gehad van hetgeen ik u wilde verklaren ?

— Ja, mijnheer Armand, antwoorde het meisje onbeschroomd Dergelijke dingen heb ik wel meer gelezen en ook hooren verhalen, ging Nelie voort. Wat mij betreft, kan het voel, dat u, naar u mij reeds gezegd heeft, jegens mij koestert, mij slechts ongelukkig maken. Ik heb vader noch moeder en ik ben veroorde om in ondergeschikte betrekking te blijven. Ik ben tevreden in de dienst uwer ouders. Ze ohaast zij u gevoelens zullen ontdekken, en die kunnen niet langer voor hen verborgen blijven, zullen zij mij de vertrekken, en ik weet niet waar heul te zoeken.

— Gij zult dus mijne liefde niet beantwoorden ? vroeg Armand, ernstig en met een diepen zucht.

— Neen, antwoordde Nelie, met vaste stem. Mijnheer is te verstandig om niet te erkennen, dat een huwelijk tusschen hem, een der rijkste aanzienlijkste heeren der stad, en een meisje zonder geboorte of fortuin onmogelijk is. Hij zal edelmoedig genoeg zijn, om voortaan zulke verklaring te besparen. Indien hij wettelijk liefde voor mij gevoelt, welke ik niet verdien, zal hij die onderdrukken, om mij niet ongelukkig te maken, liet zij er op volgen, terwijl zij een smeekenden blik op hem wierp.

Armand had den moed niet verder te spreken ; hij reikte haastig de hand, welk Nelie nauw merkbaar drukte.

De jager verdween achter het boomte.

— Zij raadt mij aan het meisje onderdrukken, hoorde het meisje hem fluisteren, omdat die haar ongelukkig zou maken. Kan dat zijn, indien ik gevoel, dat door weigerit g mijn leven zonder mijn bestaan een dag zonder zonneschijn eindelooze nacht zou wezen ?

(Wordt voort